

Från Knisselbo vi reste och kom' till Åsveden;
där far min byggt en smedja, men farbror ägde den.
Vi hyrde denna smedja och smidde natt och dag.
Och August Källers-drängen (den känner ni) var jag.

Här börja bättre tider för oss att synas nu.
Så föddes syster Anna och hon var numro sju.
I sju år var hon med oss, så bröt det ut en pest.
Smittkopporna den hette och döden blev vår gäst.

Han Anna från oss ryckte. O, vad det kändes svårt!
Det kunde ingen av oss avhålla sig från gråt,
när henne, kall och stelnad, vi uti kistan såg'.
Men hon var lyckligt över den mörka dödens våg.

Av farbror August Käller min fader köpte jord.
Vi byggde oss en stuga och hade eget bord.
Vi småningom uppväxte och ut i världen for'.
En broder nu är hemma i lag med far och mor.

Ej någon flyttning mera det blir för far och mor,
förr än den sista kommer. Det dröjer än jag tror.
Den flyttningen så gäller ju hela världen all,
då vi en gång få resa till graven mörk och kall.

Så är min levnadsbana tills fyllda nitton år.
Nu är jag nära åtti', ja, tänk vad tiden går!
Och mycket har det hänt mig på denna tid så lång.
Om det jag nu ej sjunger, här slutar jag min sång.

